

TRANG THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠ
THÁNG 10, 2021

LỜI GIỚI THIỆU

Cơ Sở Văn Học CỔ THƠM đã phát hành tạp chí số 93 đầu tháng 9 năm 2021. Cho đến nay đã 26 năm có mặt trên văn thi đàn hải ngoại.

Ngoài tạp chí (báo in), Cổ Thơm còn có website là nơi lưu trữ các số Cổ Thơm đã xuất bản và các tiết mục như: Nhiếp Ảnh, Hội Họa, Nhạc, videos ... mà tạp chí không thực hiện trọn vẹn với màu sắc và âm thanh được. Website đã có trang tổng hợp “Nhạc và nhạc phổ thơ Thân Hữu” do Chủ Nhiệm Phan Anh Dũng biên soạn.

Mùa thu năm nay 2021, kể từ tháng 10, website hân hạnh giới thiệu TRANG THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM với sự góp mặt của một số văn nhân thi sĩ khắp nơi. Xin chân thành cảm ơn quý vị đã nồng nhiệt hưởng ứng. (Những bài thơ quý vị đã gửi sẽ lần lượt được đăng vào các tháng sau).

Bên tách trà xanh hay ly rượu đỏ lạnh lạnh hơi thu, xin kính mời tất cả quý vị đọc thơ, thưởng lãm bức tranh thơ muôn màu muôn vẻ, tô điểm vườn văn học Cổ Thơm ngày càng khởi sắc.

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cơ sở Cổ Thơm

TRANG THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM THÁNG 10, 2021
VỚI SỰ GÓP MẶT:

(Xin được phép sắp xếp theo thứ tự ABC ... từ trên xuống)

4. Nguyễn Phan Ngọc An	27. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
5-6. Dương Huệ Anh/Lê Cao Phan	28. Phan Khâm/ Vương Thanh
7. Ý Anh	29. Hoàng Song Liêm
8. Trần Quốc Bảo	30. Nguyễn Phú Long
9. Đỗ Bình	31. Tuệ Nga
10. Mùi Quý Bồng / Félix Arvers	32. Cao My Nhân
11. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa	33. Phạm Thị Nhung
12. Nguyễn Vô Cùng	34. Đăng Nguyễn
13. Nguyễn Thị Ngọc Dung / Vũ Hối	35. Kim Oanh
14. Nguyễn Thị Thanh Dương	36. Thủy Lâm Synh
15-16. Trường Đình	37. Thanh Thanh / Chúc Anh
17. Ngô Văn Giai	38. Hạ Thái TQP/ Phan Khâm / Nguyễn Phú Long / Nguyễn Vô Cùng / Phan Ngọc / Lý Hiếu Thy
18. Đỗ Thị Minh Giang	39. Nguyễn Mây Thu
19. Tâm Minh Ngô Tăng Giao / Tô Giang Tử - Nguyễn Quang Nhạ	40. Lý Hiếu Thy
20. Quang Hà	41. Thy Lệ Trang
21. Diễm Hoa	42. Minh Thúy Thành Nội
22-23. Phương Hoa / Hoàng Hy	43. Hoa Văn
24-26. Vũ Hối / Hoài Việt	

THƠ TÌNH MÙA THU

Nguyễn Phan Ngọc An

Những bức thư tình em cất giữ
Để làm gia sản của hồi môn
Những lời tha thiết anh trao gửi
Ghi nhớ sâu xa tận đáy lòng

Và bao kỷ niệm mùa thu đẹp
Cùng chữ ân tình thưở chớm yêu
Trân trọng chép vào trang kỷ niệm
Để từng đêm thao thức thương nhiều

Vẫn muốn ước mơ là sự thật
Vòng tay ấm lại tuổi cô liêu
Thời gian đã giết bao hoài vọng
Đếm bước nghe lòng sao hắt hiu!

Hẹn nhau tao ngộ kiếp này đây
Thuyền nhỏ chông chênh
trước bão đầy
Mặt nước hồ thu dường lắng đọng
Cho thuyền lướt sóng giữa trời mây...

Mơ ước chỉ là mơ ước thôi
Ngày mai sương trắng phủ lưng đồi
Ngày mai gió bão từ đâu lại
Cho cánh chim toi tả cuối trời!

Mùa thu từng đợt gió heo may
Gõ nhịp đơn côi với tháng ngày
Hơi lạnh xen vào thân lữ thứ
Thương ta một kiếp giữa hao gầy

Dòng máu trong tim vẫn khát khao
Chữ tình vẫn thơ đẹp thương trao
Nguồn yêu tuôn chảy từ tim óc
Thơ đẹp, tình thơ mãi dạt dào...

Thơ đẹp tình thơ tự kiếp nào
Điểm tô xuân sắc cuộc đời nhau
Sương rơi lấp lánh trên màu tóc
Sợi nhớ, sợi thương...
chẳng bạc màu...

HƯƠNG QUÊ

(Tặng Cử, Phả Lại)

Gặp nhau,
Hè bốn mươi ba
Cuối thời ngoại thuộc,
Quê nhà lửa binh

Bỏ nơi đô hội phồn vinh
Xa đèn sách,
Bước viễn trình.. càng xa ..
Thương tình mẹ,
Nể lời cha
Lo gây sự nghiệp,
Bôn ba xứ người ..

Giã từ sông Nhị, nước xuôi,
Đến đây, hai ngã ngậm ngùi sông Thương!
Giặc ngoài dây xéo quê hương,
Dân nghèo một nắng, hai sương,
vẫn nghèo!

Gặp em trong nắng hoa chiều,
Mồ hôi thấm áo, gió đèo thoáng khô!
Hoa đồng, cỏ nội đơn sơ,
Gặp nhau.. một buổi ..
Đã mơ.. pháo hồng!

Sông Thương, nước chảy mấy dòng,
Lục Đầu .. đôi ngã ..
Cho lòng xót xa ..
Bỗng đâu .. gió thoảng, mây qua
Chia sông, cách núi .. tình ta .. ngậm ngùi ..

Thoáng đi .. sắp trọn đường đời,
Hương quê .. gợi nhớ ..
Một trời Quê Hương!!

DƯƠNG HUỆ ANH

HOMELAND PERFUME

(To Cũ: Pha Lai)

**We met in the summer of nineteen forty-three
Then our land was in war, once free
People evacuated the cities much prospereous,
crowded
No more studies - At random everywhere we fled
For my dear parents' sake I left to live
By myself here and there, my future to achieve**

**We quitted the Nhi's streams for the Thuong's,
much gloomy
Where we took each one's way, parting so sadly!
Invaded once more, our country in dismay
Though working hard, in poverty did stay.**

**What a nice afternoon when I met you!
The hill wind then dried your tunic sweated through
Since that meeting - the country grass and flower -
We both sweetly dreamt of living in pair later**

**But on that Thuong river we were separated
And apart the two duckweeds sadly floated!
Like wind and cloud we then was our doom
Sreened by mounts and streams, we love in gloom
Now that I am the last life stage to end
The countryside scent makes me miss our native land.**

Translated by **Lê Cao Phan**

Tam Khúc Cho Tháng Mười

Ý Anh

*Tháng mười của mùa thu.
Và tháng mười cũng là của tình yêu.
Hãy nhớ như thế nhé, tháng mười.
(Tự Nhiên, Ý Anh - 2017)*

Anh giàu tình em

Đốt lên ngọn nến tháng mười
Tự nhiên bỗng tiếc sao lười yêu nhau
Tháng mười như có phép màu
Choàng vai rất nhẹ anh giàu tình em.

Muốn hoá hình hài

Về sông thả gió lang thang
Tháng mười trở giấc rực vàng nắng mai
Tự nhiên muốn hoá hình hài
Cùng thu rụng lá miệt mài tặng em.

Dang tay gọi về

Nhặt thương từng chiếc lá vàng
Ngu ngơ để gió thổi nàng thu bay
Tự nhiên sao nhớ cuồng quay
Nhớ nhau da diết dang tay gọi về.

Chợ Nổi Miền Tây

Sáng nay, lang thang chợ trời
Chạnh lòng tôi nhớ, “Chợ” nơi Quê nhà...

Ở Huế, có chợ Đông Ba
Hà Nội chợ lớn, gọi là Đồng Xuân
Giữa Sài Gòn, chợ Bến Thành
Cả ba chợ ấy, nổi danh xưa rày!

Còn trên kinh rạch miền Tây
Thương hồ mua bán tụi bầy rất đông
Đó là “Chợ Nổi Trên Sông”
Họp nơi giao điểm, lưu thông ghe thuyền

Cần Thơ, có chợ Phong Điền
Cái Răng, chợ nổi, thuộc miền Sóc Trăng
Chợ Phụng Hiệp miệt Hậu Giang
Vĩnh Long, chợ nổi Tiền Giang Cái Bè

Miền Tây, sông rạch tứ bề
Rất nhiều chợ nổi chẳng hề có tên
Cứ chờ con nước dâng lên
Ghe xuống tụ lại, thành phiên chợ rỗi!

Ghe này, hoa quả rau tươi
Sầu riêng, quít mận, ổi xoài, cam lê...
Thuyền kia, nông phẩm tràn trề
Đậu khoai, nếp gạo, bắp kê, sắn vừng...

Có bè, thực phẩm thơm lừng!
Có xuồng, đặc sản thịt rừng hươu nai...
Món gì “phố chợ” trưng bày,
Đến “chợ nổi” cũng thấy ngay mặt hàng

Bán mua, quen giữ lệ làng
Trái cây, một chục rổ ràng mùi hai!
Gặp năm, trúng đậm mùa xoài,
Tính “chục mười tám”, đếm hoài mỗi tay!

Đó là Văn hóa Miền Tây,
Môi trường sinh thái nơi đây đặc thù!
Tình người, chơn chất hiền nhu
Khinh tài trọng nghĩa, mặc dù chân quê

Ngày non nước thoát cơn mê
Cùng em ta sẽ trở về Miền Tây
Mướn ghe tam bản chèo tay
Tấp vô Chợ Nổi, nhậu say với tình!

Trần Quốc Bảo
Richmond, Virginia

BÊN EM CHIỀU MƠ

Ta ngắt hoa cài mái tóc em,
Tìm dư hương cũ thuở êm đềm.
Gọi mùa xuân đến ôi xa quá!
Vạt nắng hanh chiều theo gió lên.
Ta thích xuân về trong mắt em,
Ngăn ngày tháng úa rụng bên thềm,
Cho ta đừng bước chân luân lạc,
Trả gánh phong trần bên dáng em.
Ta muốn tìm quên trong mắt em,
Ru đời say đắm nụ môi mềm,
Buông xuôi dĩ vãng thành mây khói,
Mặc ánh sao trời đưa bóng đêm!
Ta cố tìm vui trong ý thơ,
Nhặt sầu quặng xuống đáy mong chờ,
Bỏ rơi ảo mộng vào quên lãng,
Rồi tự ôm tim khóc chiều mơ.

ĐỖ BÌNH

TÌNH MUÔN THUỞ

Em là giọt nắng lung linh
Từ muôn kiếp trước tái sinh kiếp này
Thành hoa tỏa ngát hương say
Đời thơm dáng lụa ta ngây ngất hồn.
Biển xanh loáng ánh hoàng hôn
Em về gót nhẹ phố xô xao mừng.
Hồn ta một cõi sầu rưng,
Nhìn thành quách cổ bỗng dựng u hoài!
Bên em quên những tàn phai,
Xót phương trời ấy biết mai có vàng?!
Ôm đàn dạo khúc xuân sang,
Cảm màu hoa úa muện màng nắng thơ.
Đợi xuân tím ngắt nẻo chờ!
Em hong tóc lộng ta hơ nổi sầu.
Đừng thương mà hẹn kiếp sau
Thì xin em chớ... gặp nhau cõi nào
Để tình thắm giấc chiêm bao
Nghìn năm mộng vẫn dạt dào bóng em.

ĐỖ BÌNH

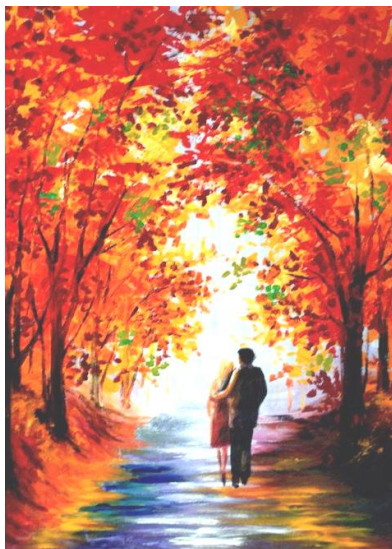
SONNET D'AVERS

Mon âme a son secret, ma vie a son mystère:
Un amour éternel en un moment conçu:
Le mal est sans espoir, aussi j'ai dû le taire,
Et celle qui l'a fait n'en a jamais rien su.
Hélas! j'aurai passé près d'elle inaperçu,
Toujours à ses côtés, et pourtant solitaire,
Et j'aurai jusqu'au bout fait mon temps sur la terre,
N'osant rien demander et n'ayant rien reçu.
Pour elle, quoique Dieu l'ait faite douce et tendre,
Elle ira son chemin, distraite, et sans entendre
Ce murmure d'amour élevé sur ses pas;
A l'austère devoir, pieusement fidèle,
Elle dira, lisant ces vers tout remplis d'elle:
"Quelle est donc cette femme ?" et ne comprendra pas.

Félix ARVERS

ĐỜI U UẨN

Hồn chôn kín, đời ta u uẩn
Tình thiên thu khoảnh khắc hình thành.
Nỗi đau vô vọng, ta lặng thinh.
Vì người ấy vô tình hờ hững
Đi bên người, mình ta lẳng lặng.
Luôn cạnh bên, mà vẫn đơn cô.
Đến tận khi đã cuối cuộc đời,
Không được nhận, không lời đòi hỏi.
Người đẹp ấy, dịu dàng, dịu vợi,
Nhưng bước chân rất đổi hồn nhiên
Có nghe đâu những tiếng yêu thầm!
Luôn chung thủy, đoan trinh, người ấy
Khi đọc những dòng thơ bóng bẩy
Mà bóng mình đây rầy từng câu.
Chỉ bâng quơ tự hỏi trong đầu:
"Người đẹp nào, ai đâu mà biết!"
Và chẳng bao giờ nàng hiểu được.

MÙI QUÝ BÔNG (phóng tác)

ĐỢI MÙA HOA THẮM

Sương Thu buốt lạnh ngoài trời
Trước sân vũng nhện nhện ngời đông đưa
Thu này Thu của mùa thơ
Lối sương đường gió hững hờ lá bay

Hồn thơ tôi phát phơ bay
Cuốn theo tấm lá vàng phai trên đường
Gặp người từ cõi văn chương
Cúi đầu ngã nón bước đường vội xa

Thơ tôi hương ngát tình hoa
Thơ người điểm chút lụa là phong lưu
Khoác lên thơ tấm áo Thu
Tóc sương nay đã ngã màu gió sương

Vẫn còn đây chút luyến thương
Vẫn còn đây chút bụi đường lao xao
Bài thơ thi họa hôm nào
Một vũng nhân ái ghi vào tích xưa

Những làn nắng những lúc mưa
Bước đời trăm tuổi vẫn chưa bước cùng
Viết bài thơ của tim lòng
Lối thơ có sợi chỉ hồng trói chân

Thơ trao thơ phút ân cần
Đợi mùa hoa thắm một lần tay vin
Yêu loài hoa nở trong tim
Giữa lòng phố chợ gọi tên người tình

Thảo Chi/Bùi Mỹ Hoa

Thơ NGUYỄN VÔ CÙNG

HẠT CÁT

*Thân ta hạt cát bãi sông đời
Mưa nắng phù trầm mấy cuộc chơi
Trận gió tung mù lưng núi thẳm
Ngọn triều cuốn biệt cuối trùng khơi
Bao năm xứ lạ hồn tan tác
Một thoáng cồn xưa mộng rối bời
Non nước đêm trơ vầng nguyệt xế
Mà ta hạt cát lạc bên trời*

TIỄN BIỆT

*Đưa người phiêu bạt chốn tha phương
Sỏi đá sàu theo mấy dặm trường
Tóc rũ dài thêm lời tiễn biệt
Mắt buồn khép lại nỗi Sầu Thương
Bao lần hò hẹn như làn khói
Một khối ân tình chỉ giọt sương
Vẫn biết mây đời khi tụ tán
Mà sao đắng chát vị vô thường.*

ĐIỂM TRANG LÀM DÁNG CUỘC ĐỜI

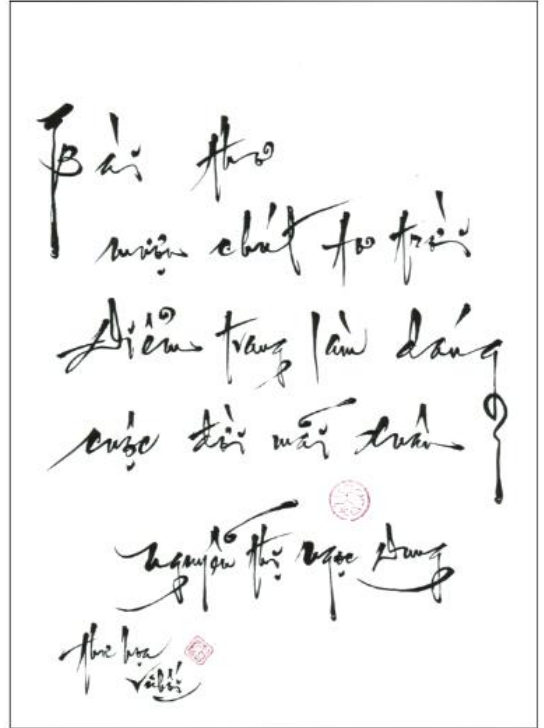
Xuân về rực rỡ nắng hồng
Có đàn chim nhạn thông dong lưng trời
Hồn thơ chắp cánh chơi vơi
Đem dòng tâm sự gửi người bốn phương.

Xuân tôi còn thắm đào hường
Cây xanh mướt lá nghe thường áo bay
Bạn đường tay vẫn nắm tay
Đôi tim vẫn thắm tháng ngày sắt son.

Xuân mang nước lũ rời nguồn
Băng tan, tuyết chảy tiễn buồn ra sông
Vần thơ lục bát xuôi dòng
Tặng người tri kỷ mệnh mỏng giữa đời.

Xuân còn vui đẹp nụ cười
Thơm hương son phấn tô môi cấm phòng
Mộng in đôi mắt còn trong
Gương soi rõ mặt, mà không thẹn lòng.

Xuân bay nhẹ sợi mưa hồng
Dù che áo lụa ngang vùng hoa tươi
Bài thơ mượn chút tơ trời
Điểm Trang Làm Dáng Cuộc Đời mãi xuân.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

HƯƠNG PHẤN MÙA THU

Mùa Thu bắt đầu sao mà dịu dàng!
Khi lá chuyển màu như em thay áo,
Chiếc lá thơm tho vì mùa Thu mới,
Áo em thơm vì anh đến bên đời.

Đừng vội vàng nhé màu nắng đầy vui,
Ngoài khung cửa hồn em theo không kịp,
Cả gió nữa, đừng làm em lỡ dịp,
Lá có rơi xin hãy chạm vai buồn.

Bàn tay mùa Thu reo rắc nhớ thương,
Lá đỏ, lá vàng, bay đi trăm hướng,
Ôi màu sắc của mùa Thu độ lượng,
Cũng như em độ lượng thuở yêu người.

Buổi sáng tinh mơ những giọt sương rơi,
Còn lóng lánh mỉm cười trên ngọn cỏ,
Em đôi lúc vô tình như nắng gió,
Giọt sương vỡ òa dưới bước em đi.

Mùa Thu đa tình với những cơn mưa,
Em nhớ anh từng sợi dài, sợi ngắn,
Em đã thấy cả một trời hương phấn,
Trang điểm cho đời ước át chờ mong

Với những buổi chiều
mây trôi mênh mông,
Cụm mây trắng giữa nền trời xanh ngắt,
Như có lần anh nhìn em, ánh mắt
Cũng bồng bênh
không uống rượu mà say.

Lá mùa Thu, những lá uá cứ bay,
Nhưng áo em thay mấy lần vẫn thế,
Vẫn yêu anh, một chuyện tình cứ ngỡ,
Chỉ là mơ mà có thật trong đời

Hương phấn mùa Thu lòng lộng, anh ơi,
Anh và em ở nơi nào cũng gặp,
Nếu đêm nay em trăng vàng soi bóng
Không lẻ loi vì có bóng anh về.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Pleiku Đã Không Còn Em Nữa

(Phi Nhung 1970-2021)

*mưa Pleiku chiều nay buồn nhung nhớ
dòng Tư Nưng, làn nước mắt tiếc thương
em bước đi từ bàn tay xa với
một nỗi sầu còn gởi lại mênh mang*

*thuở hôm nào tiếng hát bay trong gió
nốt nhạc trời, réo rắt thác Phú Cường
làm óng ánh khung cầu vồng bảy sắc
ghi vào lòng những chiều nhớ vấn vương*

*mùa Ning Nong vẫn về đây ngây dại
tiếng công chiêng gõ lại những nét tình
chiếc áo mỏng một lần em che gió
dáng dịu hiền, từng nét vẽ lung linh*

*chiều Gia Lai, bến bờ Tư Nưng vắng
em nơi nao có hiểu giọt nắng gầy
hồ Mắt Ngọc sao lại tràn lệ đắng
mơ ước buồn giữa dòng chảy năm xưa*

*đêm chưa khuya, em giã từ Phó Núi
biền biệt đi như cỏi gió chiêm bao
người lưu luyến nhìn theo hồ Biển Lệ
để nhớ hoài tiếng hát đẹp, gầy hao*

*xin thương gởi hạt sầu trên mắt biếc
chiều nay đây, rừng lá khóc xanh xao
bãi Cỏ Gào, bóng hình em xa vội
nơi địa đàng thương nhớ, nỗi buồn đau*

Trường Đình - UK, sương mù già 2021

+ **Pleiku**: Thủ phủ của tỉnh Gia Lai, được biết đến như một Phó Núi Tây Nguyên, cách Buôn Ma Thuột khoảng 200 km. Là điểm dừng chân thú vị cho du khách, đặc biệt vào những mùa khô lạnh (từ cuối tháng 11 đến tháng 4), với các lễ hội truyền thống công chiêng, với hoa Dã Quỳ vàng rực nở sáng hôm, với hương hoa cà phê thoang thoảng mỗi chiều tàn. Tên Pleiku có gốc nguồn từ chữ Plei-Kou-Derr (có nghĩa là bản làng ở hướng Bắc, một ngôi làng ở trên cao). Pleiku cũng là quê hương nguyên quán của nữ ca sĩ Phi Nhung (1970-2021) nổi tiếng với dòng nhạc dân ca trữ tình. Riêng ở miền Pleiku Gia Lai, các món đặc sản thú vị gồm có bún mắm cua, cơm lam, gà nướng Bazan, phở khô, bánh canh bột lọc, bánh bèo chén, gỏi cà đắng, bò nướng ống tre, cá chua, bò một nắng chấm muối kiến vàng, canh lá bép, xiên lụi, nem nướng, lẩu lá rừng, cà phê đen, nắm linh chi, măng khô...

+ **Biển Hồ Tư Nưng**: Khu vực thăm quan nổi tiếng đẹp nhất ở vùng Tây Nguyên, cách trung tâm thành phố Pleiku khoảng 7 km. Theo tiếng Gia Rai, chữ T'Nưng (phiên âm là Tư Nưng) có nghĩa "Biển Trên Núi", vì những mùa gió to thường có nhiều sóng lớn nên gọi là Biển Hồ. Theo truyền thuyết kể rằng, thuở xa xưa vùng Biển Hồ này là khu vực dân cư trù phú, chung sống với nhau yên bình. Rồi một hôm, ngọn núi lửa bùng vỡ đã thiêu đốt toàn bộ ngôi làng. Dân địa phương khóc than theo năm tháng buồn đau, và những dòng nước mắt triền miên đã chảy xuống, làm thành một Biển Hồ Tư Nưng như ngày nay. Trên phạm trù thơ, vùng Tư

Nưng huyền thoại có thể được biết đến là miền Biển Núi, hồ Nước Mắt, hồ Mắt Ngọc, hồ Biển Lệ, hồ Lệ Ngọc, hồ Ngọc, hồ Lệ.

+ **Thác Phú Cường:** Một ngọn thác đẹp hùng vĩ có độ cao 45 m, cách thành phố Pleiku khoảng 40 km, có dáng hình như những dải lụa trắng vắt ngang núi rừng xanh. Quanh bờ thác, các cảnh tượng nhìn rất hoang vu đẹp mắt, với ánh cầu vồng bảy sắc màu phản chiếu bên sườn núi linh lung. Thác Phú Cường nằm trên nền nham thạch của một ngọn núi lửa đã ngừng hoạt động, là điểm thắng cảnh thơ mộng cho các khách du lịch trong và ngoài nước.

+ **Mùa Ning Nong:** Đây là dịp tổ chức các lễ hội cồng chiêng sau những mùa thu hoạch ruộng rẫy của đồng bào dân tộc vùng Tây Nguyên, để nhắc nhở cho nhau về cội nguồn nguyên thủy giữa con người, núi rừng và thần linh. Nhiều lễ hội truyền thống khác cũng được tổ chức ở các miền vùng cao như lễ đâm trâu, bỏ mả, dệt váy, đan gùi, ché rượu, cầu mưa. Mùa Ning Nong còn gọi là "mùa ăn năm uống tháng", để dân làng có dịp ngơi nghỉ và vui chơi say sưa trên các buôn miền thôn dã.

+ **Cồng Chiêng:** Đây là bộ nhạc khí phổ biến của đồng bào dân tộc thiểu số ở Việt Nam, được làm bằng đồng. Khi biểu diễn, Cồng Chiêng được đánh gõ với cây dùi gỗ bọc vải. Cồng, còn gọi là Knah, cỡ nhỏ, gồm có 6 chiếc không có núm ở giữa. Chiêng, còn gọi là Ching, lớn hơn Cồng, với nhiều kích thước to nhỏ khác nhau, gồm có 3 chiếc có núm.

+ **Bãi Cỏ Xá Gà:** Một vùng cỏ vàng cháy vào mùa khô, nhìn rất đẹp mắt trong những buổi chiều lãng mạn, nằm gần trung tâm thành phố Pleiku. Là điểm hẹn tài tử cho các nhiếp ảnh gia và các bạn trẻ yêu đương.

+ **Cầu Vồng:** Ánh vồng trên bầu trời là một hiện tượng tán sắc, phản chiếu từ ánh sáng mặt trời lên những giọt mưa, có 7 màu sắc chính là đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm và tím. Mỗi người khi nhìn cùng một cầu vồng sẽ thấy các màu sắc khác nhau, hoặc đậm hoặc nhạt, tùy ở góc nhìn của mỗi tầm mắt. Cầu vồng thường xuất hiện vào ban ngày. Tuy vậy, cũng có những khúc cầu vồng xuất hiện vào lúc đêm khuya, được gọi là Cầu Vồng Mặt Trăng. Thực sự, cầu vồng có khoảng trên một triệu màu sắc khác nhau, tùy theo những góc độ đa chiều mà mắt người khó có thể phân xạ thấy hết được. Tại Đài Loan, một dải cầu vồng xuất hiện kéo dài khoảng 9 giờ đồng hồ vào ngày 30/11/2017, đã vượt phá kỷ lục thế giới hiện nay. Trước đó, dải cầu vồng kỷ lục Guinness là 6 giờ, xuất hiện ở Yorkshire vào ngày 14/3/1994, tại xứ Hoàng Gia Anh Cát Lợi.

MÙA MÍA QUÊ HƯƠNG

(Viết nương vận bài thơ của anh Phan Trịnh. Riêng tặng người em gái họ Trịnh)

*Đọc thơ anh, lòng tôi như sóng lại
Thuở thanh bình,
đón mía dưới trăng thanh(1)
Quen biết người em gánh mía hiền lành
Chân thoăn thoắt, miệng nói cười rôm rả.*

*Cuối tháng giêng, tiết trời xuân êm ả
Giọng ai hò chuyển mía vọng qua tai
Thoảng hương thơm mùi vị nước chè hai
Tôi nhớ quá! chào đường sôi réo rít.*

*Quê tôi đó, mùa mía đường gấn khít (2)
Tôi nấu đường, em dỡ mía che ăn
Mồ hôi đổ ướt đầm vật áo em
Sau mùa mía, dân làng bừng sức sống.*

*Tình quê hương như bài thơ sống động
Như những dòng sông tươi mát mía xinh
Như những đêm trăng soi cảnh thái bình
Sáng lũy tre làng bao quanh chòi mía (3)*

*Mía đường ơi! như mỗi tình nặng nghĩa
Chuyển hương thơm
đường mía khắp nơi nơi
Bát đường non như tiếng mẹ ngọt lời (4)
Bình Thành, Bình Sơn
xứ đường Quảng Ngãi.(5)*

*Đất Nước tôi, những năm dài bom đạn
Làng quê tôi, mía rủ xuống bên đường
Hoài niệm thân thương,
mùa mía quê hương
Nay tha phương, lòng tôi luôn nhớ mãi.*

Ngô Văn Giai

****

(1) Thuở thanh bình (1955 - 1963)

(2) Mùa mía đường ở Quảng Ngãi, thường bắt đầu vào cuối tháng giêng đến hết tháng ba âm lịch.

(3) Chòi mía một hình ảnh sinh hoạt đặc thù của người dân Quảng Ngãi.

(4) bát đường non còn gọi là "bát đường dẻo"

(5) Xã Bình Thành (trước năm 1975), Bình Trung (sau năm 1975)

Lá Bay Vàng Thu,

*Sáng ra thấy lá bay theo gió
Lạnh lạnh hơi thu ngập cả lòng
Cánh lá chao nghiêng lượn mấy vòng
Khẽ hôn viền cỏ bông hoa nhỏ.*

*Anh viết tờ thư sao chẳng rõ
Phải chăng vì ướt hạt mưa thu
Tóc em phủ trắng áng sương mù
Mơ ước tay ôm chầm hạnh phúc.*

*Thu về ủ nắng hong vàng cúc
Ta mộng bên nhau vẹn ước nguyện
Từ lúc này cho tới bách niên
Lá vàng rơi mãi bao giờ hết .*

*Một thuở nào xưa buồn tiễn biệt
Đôi dòng nước mắt chợt long lanh
Nhớ nhung làn gió thu miên viễn
Gợn sóng hồ êm tình mỏng manh.*

Đỗ thị Minh Giang

Bài xướng:

THU CẢM NƠI ĐẤT KHÁCH

Thu về lá chã lá vàng rơi,
Đầm ấm ngày vui sắp hết rồi.
Cát chuyên, mây bay, mù mịt đất,
Mưa rền, sấm động, ù ê trời.
Quê người khó kiếm đài sen nở,
Đất khách khôn trông mộng trúc chồi.
Giá lạnh, thu phong, buồn thấm thía,
Bâng khuâng chạnh nhớ nước xa vời!

TÔ GIANG TỬ
NGUYỄN QUANG NHẠ
(1908-1994)

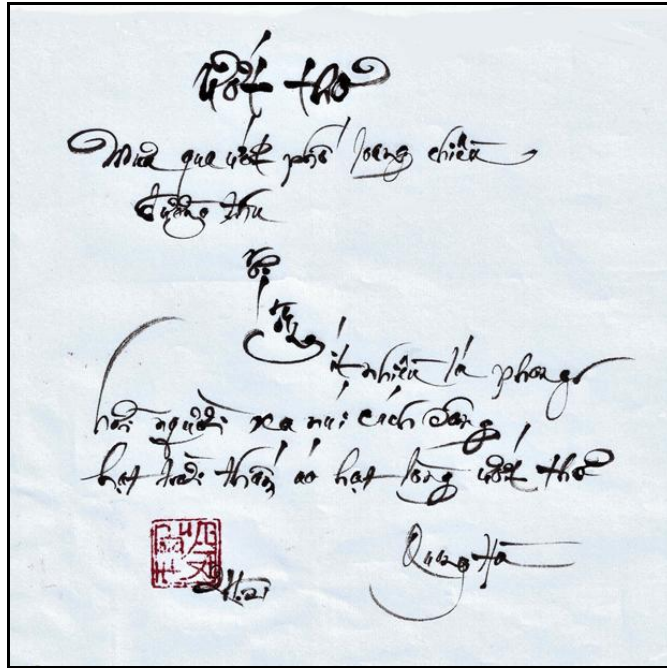
Bài họa:

MÀU THỜI GIAN

*Xào xạc ngoài sông tiếng lá rơi,
Gió thu lành lạnh thoáng qua rồi.
Bồng bênh mây tụ ven đầu núi,
Lờ lững nhạt chao khuất cuối trời.
Hoa úa, nụ non đua hé nhụy,
Tre già, măng nõn vội đâm chồi.
Màu thời gian ướp vàng muôn lá
Trong nhịp đời trôi mãi tuyệt vời!*

TÂM MINH
NGÔ TÀNG GIAO

Ướt Thơ

Mưa qua ướt phố loang chiều
 Đường thu rơi rụng ít nhiều lá phong
 Hỡi người xa núi cách sông
 Hạt trời thấm áo, hạt lòng ướt thơ.

Thu

Thu gần gũi nghĩa là Thu hiện hữu
 Lá trên tay đang thỏ thẻ lời yêu
 Lòng mê đắm với sắc vàng tía đỏ
 Roi bâng khuâng trong ảo ảnh sương chiều

Thu ảo ảnh nghĩa là thu xa vắng
 Nghe hắt hiu tia nắng rụng sau nhà
 Con gió lạnh chợt nhớ mùa cổ tích
 Lững lờng trời nghe tiếng hạc bay qua.

Quang Hà

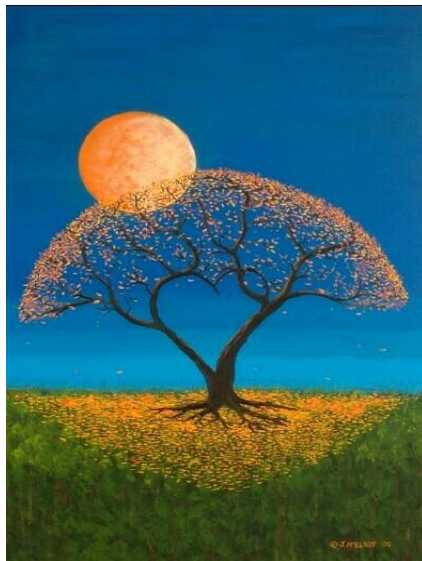

PLUME

*Dans les joies de tes parents
Annonçant une belle journée de Novembre
La douce Automne a remplacé
Le mois où tu es devenue la préférée.
Dans la ville des grands buildings
L'autoroute set surmontée de long rings
Seuls les arbres sont restés
Au milieu des paysages où tu es née.
Plume, les étoiles t'appartiennent
Comme lune, dans un conte de fées
Écris-nous quelques refrains
Parle-nous de quelques devins
Avec ta plume.*

*Plume, l'an deux mille est à toi
Comme Luna, satellite de rêve.
Raconte-nous quelque monde
Dans la galaxie de ta ronde
Avec ta plume.*

*Dans les parcs surpeuplés
De racines déracinées de la planète
À la découverte de ton bonheur
Le ciel a retrouvé sa couleur.
Dans des parcours des années
En avion, en train, en bateau ou fusée
Tu retrouves l'art d'écrire
Sur les dernières nées des machines*

Diễm Hoa

QUÊ NHÀ NHÌN LẠI

(LộcLuNgũBộ)

QUÊ NHÀ NHÌN LẠI PHỦ MÀN SƯƠNG

Dạ bồng nao nao một nỗi buồn
Nhớ cụm trúc đào thơm ánh phấn
Thương giàn hoa lý đắm mùi hương
Sầu đong chất ngát ngày xa lớp
Hạnh phúc mệnh mang buổi tựu trường
Đất nước điều linh đành già biệt
Xứ người thơ trải nghẹn từng chương.

Thu chuyển sầu dâng vạn nẻo đường

QUÊ NHÀ NHÌN LẠI PHỦ MÀN SƯƠNG

Lá bay ùn tới khung trời tiếc
Vàng trái chớm lên cụm núi buồn
Mỹ tửu nhạt phèo đường nước lã
Bỏ đào vô vị tựa trà sông
Lòng luôn mơ ước câu đoàn tụ
Trách kẻ gầy ra cảnh đoạn trường.

Trời chiều man mác gọi niềm thương

Viễn khách u sầu mắt lệ vương

Đất Mẹ trông về tràn ám khói

QUÊ NHÀ NHÌN LẠI PHỦ MÀN SƯƠNG

Vì chưng bại trí thành vô cảm

Cũng bởi ngu tâm mới dị thường

Bỏ mặc thói đời xa đạo đức

Thơ buồn nhờ gió gửi muôn phương.

Đêm vắng vườn thanh tỏa ngát hương

Mạch sâu tuôn chảy tợ sông Tương

Môi hồng nét nhạt đong niềm nhớ

Má thắm màu phai chất nỗi buồn

Xứ lạ bước đi mờ vết tuyết

QUÊ NHÀ NHÌN LẠI PHỦ MÀN SƯƠNG

Mệnh mang tâm sự ai người hiểu?

Sững bút... hồn thơ đã cạn nguồn.

Bầu trời ngun ngút nỗi sầu thương

Người trốn kẻ chui chẳng dám chường

Đại dịch tràn do bầy Vũ Hán

Độc trùng lan bởi lũ vô lương

Dân Nam đòi núi giăng tàn lộ

Đất Việt biển sông vẽ ác đường

Muốn trở về thăm đành vỡ mộng

QUÊ NHÀ NHÌN LẠI PHỦ MÀN SƯƠNG.

Phượng Hoa

QUÊ MẸ VỌNG NHÌN

(Kính họa bài “Quê Nhà Nhìn Lại Phủ Mản Sương” của Nữ Sĩ Phương Hoa)

Quê Mẹ vọng nhìn chỉ khói sương,

Tha phương thu tới gọi thêm buồn.
Thương sao ánh mắt hôm ly biệt,
Nhớ quá ảnh hình bóng cố hương.
Cúi mặt ra đi che uẩn khí,
Thầm chân rón bước giấu can trường.
Mong ngày trở lại đem tâm huyết
Xây lại cuộc đời viết sử chương.

Chiều hôm thả bước dạo trên đường,
Quê Mẹ vọng nhìn chỉ khói sương.
Làn gió dịu hiu lùa thấy nhớ,
Con chim đơn lạnh hót nghe buồn.
Lá khua đầu ngọn ru chân chậm,
Cành uốn quanh thân phát tiếng sông.
Mây trắng xa xa giăng nỗi nhớ,
Tâm tư vẫy hãm một thành trường.

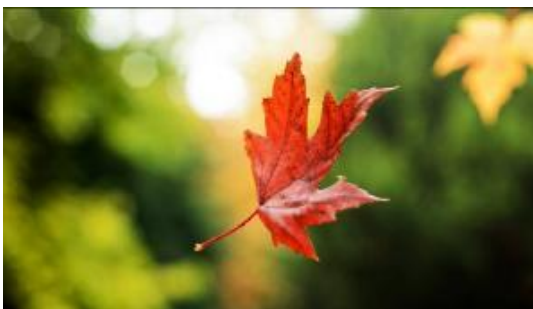
Chiếc lá vàng rơi mang tiếc thương,
Như sầu vạn kiếp rồi tơ vương.
Phố xưa nhưng nhớ nay mờ ảo,
Quê Mẹ vọng nhìn chỉ khói sương.
Sỏi đá nào ngờ thân biến dạng,
Cỏ cây đâu hiểu lẽ vô thường.
Cuộc đời đen trắng, thân chao đảo,
Quá khứ còn gì nơi viễn phương.

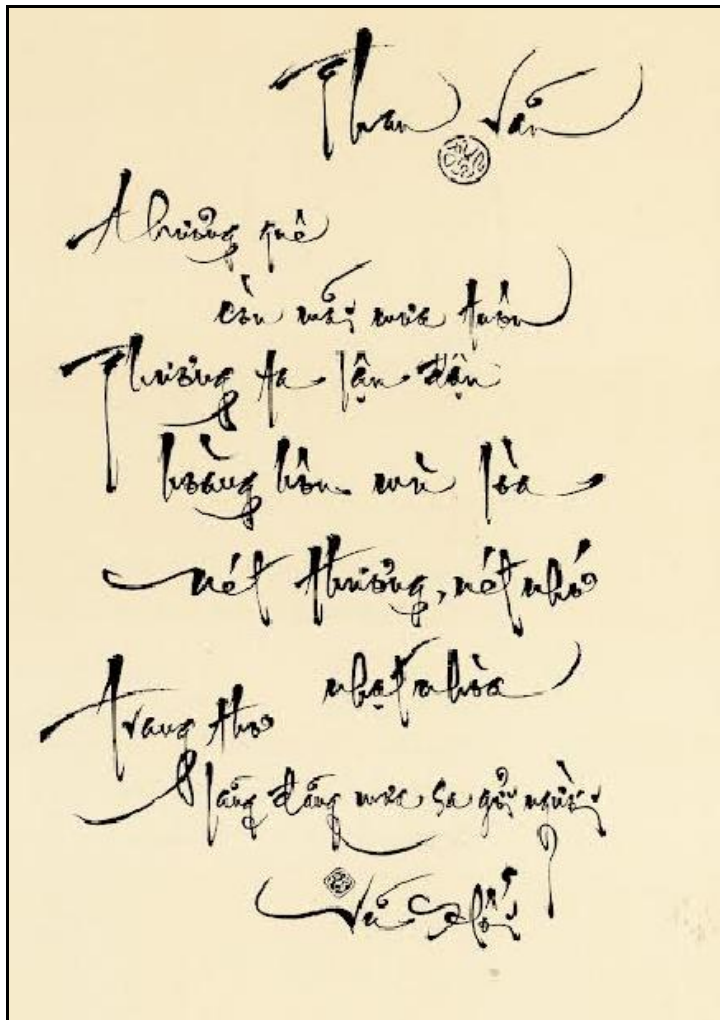
Chiều vàng thêm lạnh nỗi hoài hương,
Xa xót ngày xưa cảnh biệt tương.
Thân mẫu gạt thềm mắt đẫm lệ,
Lòng con cúi giấu giọt lặn buồn.
Biển khơi sóng giạt nghiêng thuyền bến,
Quê Mẹ vọng nhìn chỉ khói sương.
Mỗi mắt trông chờ ngày trở lại,
Hơi thu sâu đọng biết đâu nguồn.

Bỏ lại đằng sau bao mến thương,
Kẻ đi chui trốn ngại đưa chương.
Biển gầm xé nát niềm nhung nhớ,
Sóng thét tan mờ bóng Mẫu lương.
Dẫu biết nghìn trùng, đâu ngại lối,
Dù cho vạn dặm, chẳng e đường.
Số may trôi giạt vào nơi hứa,
Quê Mẹ vọng nhìn chỉ khói sương.

Githéa Hoàng Hy

San Jose – Bắc Cali.

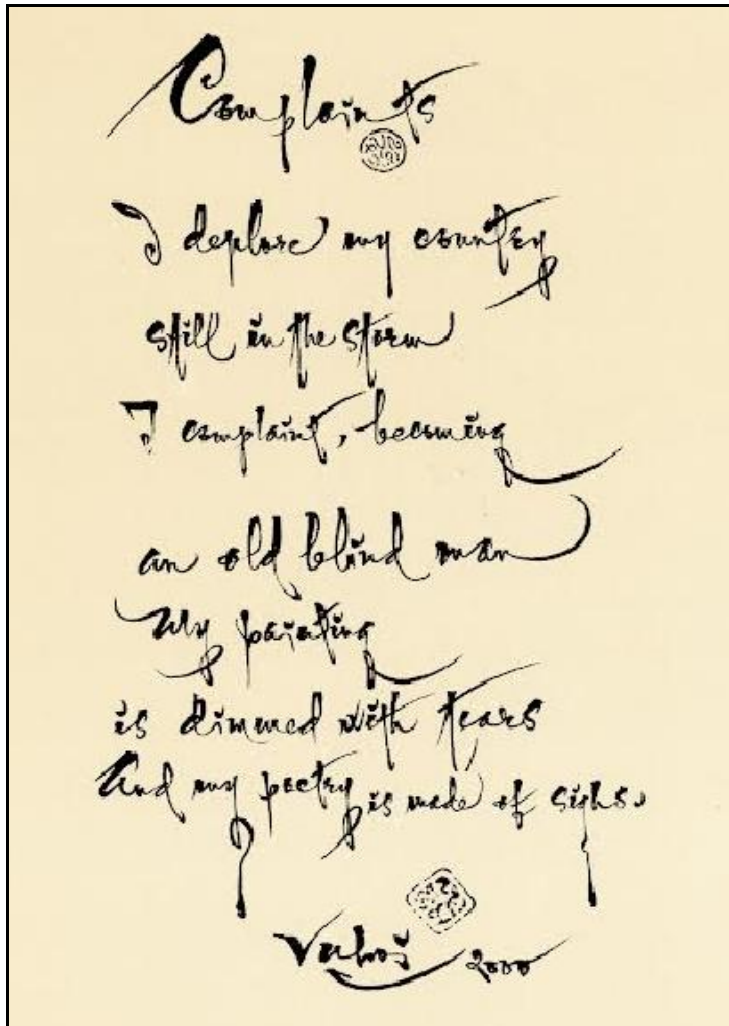

Phan Văn

Thương quê còn mãi mưa tuôn
Thương ta lặn đặng hoàng hôn mù lòa
Nét thương, nét nhớ nhạt nhòa
Trang thơ lẳng đặng mưa sa gửi người.

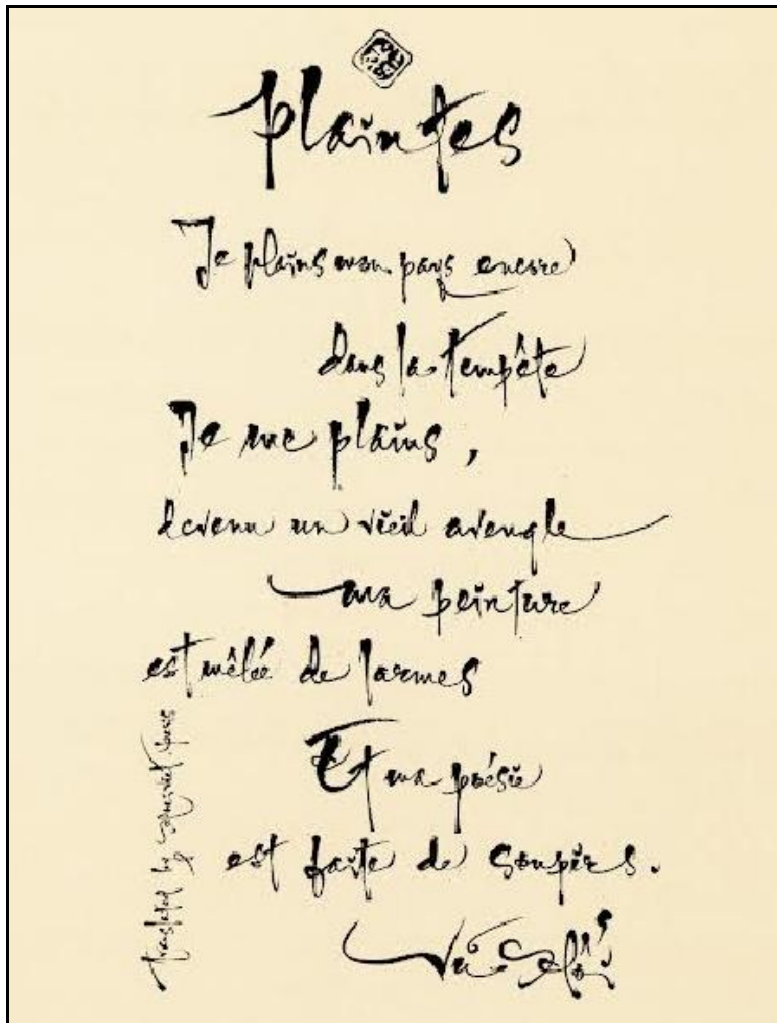
Vũ Hồi

Complaints

*I deplore my country
still in the storm
I complain, becoming
an old blind man
My painting is dimmed with tears
And my poetry is made of sighs*

Thơ & thư họa: **Vũ Hồi** - Chuyển ngữ: **Hoài Việt**

Plaintes

*Je plains mon pays encore dans la tempête
Je me plains, devenu un vieil aveugle
Ma peinture est mêlée de larmes
Et ma poésie est faite de soupirs.*

Thơ & thư họa: **Vũ Hồi** - Chuyển ngữ: **Hoài Việt**

PHIÊU LÃNG - Thái Hưng PGH

*Quên đi mộng đẹp tuổi thơ
Những ngày thân ái ước mơ năm nào
Thửa học trò nhớ dạt dào
Ngày nay tiếc nuối lệ trào bờ mi*

*Hè qua buồn có ích chi
Hãy cười tươi thắm mỗi khi thu về
Quên đi cuộc sống bộn bề
Gặp nhau tay nắm vai kẻ sát vai*

*Cuộc đời ai biết tương lai
Cô đơn lẻ bóng lấy ai tâm tình
Tháng năm ly cách tội tình
Kỷ niệm thương mến bóng hình không phai*

*Tâm tình biết ngỏ cùng ai
Hãy vui hiện tại kẻ mai tiếc hoài
Mỗi người số mệnh an bài
Dù sống trăm tuổi không dài lắm đâu?*

*Đời là bãi biển nương dâu
Trắng vàng mây trắng đêm thâu cũng tàn
Hợp tan tan hợp vô vàn
Mây bay theo gió xuôi ngàn muôn phương*

*Nửa đời viễn xứ tha hương
Sống đời phiêu lãng nhớ thương ngập lòng
Thu đi thu đến chờ mong
Ngày vui hội ngộ tay trong tay cười*

Như hai giọt nước ... hai dòng nước

*Nhìn như hai giọt nước
Giọt này đã tràn ly
Giọt kia còn nguyện ước
Động lại dưới bờ mi*

*Nhìn như hai dòng nước
Chảy về một bến sông
Hẹn nhau từ kiếp trước
Trôi nổi vẫn hoài mong*

*Nhìn như hai giọt nước
Lấp lánh... đẹp tuyệt vời
Sáng mai nào ân phước
Cho mình thành một đôi*

*Nhìn như hai dòng nước
Ai ngồi đó ví von
Vội vàng chi cất bước
Giữa bến bờ cô đơn*

*Nhìn như hai giọt nước
Hai giọt nước tròn trắng
Cứ đi về phía trước
Nước chảy đá mòn chẳng?*

*Nhìn như hai dòng nước
Trôi dạt giữa mùa đông
Hồn ai đang cỏ ướt
Sưởi ấm lòng hay không?*

Phan Khâm

Like Two Water Drops... Two Water Streams

Looks like two drops of water
One drop has the glass overflowed
The other still contains a wish
Under her eyebrows, it lies beneath

Looks like two streams of water
Flowing to the same river's harbor
In a previous life, we had promised to again meet
Still waiting for each other while our lives adrift

Looks like two drops of water
So beautiful in their sparkles
Hope some tomorrow morning,
with the angels's blessings,
we'll become a couple.

Looks like two streams of water
Who sits there making metaphors
Why hurry to walk away
While on the shore of loneliness.

Looks like two drops of water
Two drops, round like the full moon
Let's just move onward
Flowing water will wear out rocks.

Looks like two streams of water
Floating adrift in winter
Whose soul's like wet grass
Will it warm the other's heart?

Translated by **Vương Thanh**

LƯU LẠC

Ba mươi năm lưu lạc
Quê cũ đã mù tăm!
Chim bay về biển Bắc
Thăm thẳm mộng cảnh Nam
Ngoài song chiều đã tắt,
Hoài niệm xanh đã vàng,
Soi gương, người lạ mặt
Ngó sững, ta bàng hoàng.
Tóc xưa giờ điểm bạc,
Nỗi xót tình ly tan.
Đêm dài, thân lữ khách
Quán trọ sầu mênh mang.

Ba mươi năm lưu lạc
Đất mẹ cách trùng khơi.
Đầy trời bông tuyết trắng
Lòng riêng những ngậm ngùi.
Từng mùa Thu lá chết,
Bày ve khan giọng đời
Chim bằng đôi cánh mới
Biển động sầu khôn nguôi!
Đành thôi tình lận đận
Thao thức mộng cảnh trường
Người xưa xa vạn dặm
Có xót lòng tha hương?

Hoàng Song Liêm

CHO ĐÊM XUÂN ẤY

(Để cảm ơn Em. NPL)

*Đưa tặng Bậu bài thơ
Ngó nhau cứ thần thờ.
Yêu thương từ độ ấy;
Tình nghĩa đến bao giờ.*

*Mấy bận còn tha thiết;
Nhiều phen vẫn ngán ngờ.
Ánh trăng soi diệu vợi
Nào biết tỉnh hay mơ.*

NGUYỄN PHÚ LONG

EM YÊU,

*Mới làm thi sĩ đây thôi,
Vội vàng anh viết cho người anh yêu.
Nhớ em hết sớm lại chiều
Thủy chung chẳng kể những điều khổ đau.*

*Yêu nhau mời đọc thơ nhau
Mím cười gặp lại đôi câu tâm tình.
Nơi xưa dạo ấy chúng mình
Vẽ vờ thêu dệt bóng hình giai nhân.*

*Niềm riêng lấp ló xa gần
Họa chẳng gửi được dăm phần trong thơ.
Thi nhân là tự bao giờ
Yêu thương, say đắm, thần thờ, băng khuâng.*

*Em về tô điểm vườn Xuân,
Để anh bày đặt gieo vần cho vui!
Mới làm thi sĩ đây thôi
Vội vàng anh viết cho người anh yêu.*

NGUYỄN PHÚ LONG

GIÓ THU

Sớm mùa thu
Trời đất mang nhiên ...
Con Chim nhỏ
Cất tiếng hát hiên
Êm lời Kinh Nhật Tụng
Ngoài vườn lá rụng,
Lá rụng đầy vườn xào xạc ... Lá bay,
Đóa Hồng cuối mùa nở muộn mé vườn Tây
Màu hoa dịu dàng ... êm đêm trời Tháng Tám,

Có màu hoa nào vui sầu luân lạc !
Có màu hoa nào đẹp ý tha phương
Vườn Mùa Thu bỗng ngào ngạt trầm hương ...
Sen Tĩnh Đế nở trong hồn màu nhiệm !
Phảng phất đâu đây dư hương hoài niệm ...
Màu Hoa Đồi lãng đẵng ... Gió Thu Bay,
Lời Kinh êm đêm ...
Lời Kinh Nhật Tụng lòng say
Gió Nam Hải mệnh mang ... hồn mở cánh ...

Trời thu lành lạnh,
Vàng ngõ
Vàng sân ...
Hờ hững Lá bay !
Bài Thơ năm cũ ngâm lại chiều nay
Vườn Cúc Vàng của mùa Thu năm đó
Những cánh Hoa từ dòng Suối Nhớ ...
Tôi thả lên trời theo gió xa khơi
Tôi thả lên trời những Sắc Hoa Đồi
Hoa Vi Diệu chợt sáng ngời tâm tưởng
Gió Trầm Hương thơm lừng bay tám hướng

Ngõ Trăng Thiên Phát Phới Gió Thu Bay ...

Tuệ Nga

DẤU TÌNH XA

Còn trẻ quên là ...lãng mạn
Điểm trang một chút băng khuôn
Về già quên là bịnh hoạn
Làm chi sai sót, lỡ lầm

Em không thật già, quá trẻ
Quên quên, nhớ nhớ bất thường
Anh như đồng hồ báo trẻ
Thời gian trống rỗng yêu thương

Mùa xuân mang bao sắc thắm
Chứa chan trên vạt lá cành
Có một màu hoa sầu đậm
Tình buồn hay tình mong manh

Ô hay anh quên giấc hẹn
Từ khi chưa thực sự già
Nên đừng nghĩ rằng tật bệnh
Mà anh che dấu tình xa ...

Cao My Nhân

MÀU ĐIỂM TUYỆT

Hỡi em thơ, màu yêu thương điểm tuyệt
Đã trải vàng trên vạt cỏ mênh mông
Từng cánh lá âm thầm chào giã biệt
Tưởng tượng thôi, ta bước tới vô cùng

Em ngại ngừng ngó không gian màu tím
Khiến ngỡ ngàng tất cả nhớ nhung xa
Thì vẫn thấy đất trời thường giấu giếm
Những cuộc tình tươi thắm nở ngàn hoa

Dù thừa trước hay thời sau lỡ dở
Vẫn cùng thơ tâm sự nỗi đau đầy
Dù buồn nản, hay đôi khi hờn hờ
Vẫn cùng em thả chữ nghĩa trên tay

Vàng thu ơi, mây cũng vàng như áo
Một lúc nào nín lặng chuỗi ngôn từ
Bước chân em thoáng rộn ràng tiếng sáo
Đang rơi vào quá khứ của mộng mơ...

Cao My Nhân

Chùm thơ tuyết

Phạm Thị Nhung

Không gian trắng

Trèo trên đỉnh núi tót vời*
Không gian trắng toả...
ngát trời tuyết băng
Hồn thơ nhẹ cánh phù trần
Phiêu diêu trong cõi thình không tuyết mù

*Pic blanc cao 3330 m

Trắng trên núi tuyết

Nửa khuya bão tuyết vừa tan
Trắng tròn ngự đỉnh trời Alpe d'Huez
Tuyết Trắng, Trắng Tuyết... ảo kì
Không gian tĩnh, chỉ... thăm thì tiếng tim.

Tuyết Mai

Trèo lên đỉnh núi Mont-Blanc
Trông vời cố quốc... mịt mùng tuyết bay...
Đường xuống núi, trắng ngàn cây
Ngõ Mai hoa đã nở đầy quê xưa.**

**Làng Bạch Mai, quê mẹ, trước năm 1954 thuộc ngoại thành Hà Nội. Nghe kể, nơi đây xưa có Rừng Mai Trắng nổi tiếng đẹp, các vị dật sĩ thường lui tới.

MÂY THU TRỜI

Hỏi đố Thu buồn không biết nói
Bây giờ vàng vọt lá Thu rơi
Màu mây màu nhớ chiều thăm thăm
Sông núi dường như chẳng đổi dời.

Tôi với mùa Thu chung một trời
Dòng đời xuôi ngược cuốn trôi xuôi
Chia ly làm một trời Thu biếc
Thương nhớ chất chồng mấy biển khơi.

Thu này Thu nữa, mấy Thu ơi!
Những nẻo đường trắng vẫn tuyết vời
Đếm bước Thu buồn theo chiếc lá
Người đi để lại dấu tích rời.

Nối tiếp đời dư người với người
Bạn bè thưa vắng chẳng gì vui
Ly cà phê đắng ngòi trong bạn
Bạn đã ra đi chẳng một lời.

Mây Thu bỗng xám theo màu nhớ
Nhớ bạn nhớ Người nhớ mãi thôi
Màu tóc màu mây ai để lại
Mây trôi mây trôi mây Thu trôi.

Đăng Nguyên

Một Đời Cỏ Dại

Anh làm gió đưa hương
Bông cỏ rải khắp đường
Anh lạc tình muôn hướng

Anh một đời gió chướng
Mang xuân đến bình yên
Xin đôi phút thiêng liêng
Hôn lên hoa cỏ dại

Cỏ ơi! Xin đừng ngại
Đừng héo úa tàn phai
Anh làm ánh sương mai
Ướt vai mềm đời cỏ
Bao nhiêu lời anh tỏ
Còn mãi khắc nơi đây
Nhưng gió bão trùng vây
Tan tác đời hoa cỏ!

Kim Oanh

Xuân Viễn Xứ

Sau mùa đông rét lạnh căm
Một cảnh hoa tím âm thầm ủ hương
Nhờ gió khơi lại vấn vương
Đến miền diều vợi nhắc thương gọi tình
Soi tìm tìm lại bóng hình
Tâm đã khắc rõ hồn mình dáng ai
Gió đưa hoa tím sầu lay
Xuân miền viễn xứ chiều nay.... nhớ người!

Kim Oanh

Đem mùa thu trở lại

Trời thai nghén đem mùa thu trở lại
Con mưa rào se sắt lá trong sân
Lòng viễn khách mơ màng bên song cửa
Nhìn thu rơi trên mái tóc hoa râm

Ly cà phê đang âm thầm nhỏ giọt
Như tiếng lòng nức nở gọi hồn xiêu
Chấp từng đoạn đường đời
trên phách tán
Rồi đông đưa bên phiến nhớ rong rêu

Ta cố vục trăng sao về mỗi tối
Gọi chiều thơm
nhớ tháng nắng quê hương
Đôi vai vẫn nghe mơ hồ nhật nguyệt
Mùa thu rơi –
bên khoảng trống vô thường

Cuối tháng tám giăng mây chiều đỉnh đạc
Trời khung nghiêng
mưa vẫn số lang thang
Nước lặng lẽ chuyền cành rông rất nhẹ
Lạnh về chưa, đêm tiếng đế cơ hàn

Chợt nghe tiếng xạc xào bên hàng giậu
Không gian mờ đang riu rít thiên di
Gió truyền niềm
rung rinh cành trước ngõ
Chùng âm binh chiêm trống tiễn hè đi

Rồi mai một đem mùa thu trở lại
Lá xa cành gục chết – ghé công viên
Nơi đây trước em ngồi hơ tóc rối
Giờ thu anh – lặng lẽ bước cô miên

Cũng từ đây em đi về xa lắm
Đêm lụn tàn chong nỗi nhớ băng khuâng
Đèn leo lét đốt thời gian vô nghĩa
Mờ không gian bên ký ức mộ phần.

Thủy Lâm Synh

THU NHỚ

NOSTALGIC AUTUMN

Đôi ta dù xa cách,
Hương xưa vẫn mặn nồng.
Từng giây em mòn mỏi,
Anh về thỏa nhớ mong.

Em chờ trong nắng ấm,
Hồn ta quyện gió mây.
Nhẹ bay khung trời cũ,
Nơi ta tràn ngập ngây.

Chiều rơi, đôi tình nhân,
Bên nhau khẽ thì thầm.
Góc hồ thu lặng lẽ,
Ước hẹn tình trăm năm.

Anh muôn trùng thiên lý,
Còn ướp cánh hoa xưa.
Loài hoa hương dị thảo,
Nở hé ven rừng thơ.
Giữa mùa Thu trăng lạnh,
Nhưng nhớ nói sao vùa.

Although we are away from each other,
You, the scent of the past, I still adore.
I have been pining, every minute awaiting
Your return to satisfy my longing for.

I have hung around in the warm sun:
Our souls with the wind and clouds blend
Hovering under the familiar heavens
Where our delight used to extend.

When came the evening, the two lovers
Whispered each in the other's ear
In a quiet corner of the autumn lake
Vowing lifelong love in it to persevere.

Now that you are very far away
I still preserve the old petal, the feel
Of the rare fragrant flowers half-opened
On the forest fringe full of appeal
In the cold poetic moonlit mid-autumn...
– Such nostalgia, how to sufficiently reveal!

Chúc Anh

translation by Thanh Thanh

LUẬN BÀN VỀ RƯỢU

*Luận bàn về rượu đến đâu đâu
Trăm sự đều do rượu dẫn đầu
Khi nói rượu hay dùng vẫn tốt
Lúc chê rượu dở bỏ càng lâu
Mấy tay rượu bợm không ai phục
Lắm ả rượu khôn có kẻ hầu
Rượu... một đề tài dài bất tận
Luận bàn về rượu đến đâu đâu*

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt

RƯỢU NỒNG HƯƠNG CŨ

*Rượu nồng hương cũ biết tìm đâu
Rượu ngấm cơn say tới bạc đầu
Rượu buổi chia ly còn đắng mãi
Rượu ngày hội ngộ đã chờ lâu
Rượu tràn nỗi nhớ cay bờ mắt
Rượu đọng tình quê nghẹn cuống hầu
Rượu nhạt bên đời bao chốn bán
Rượu nồng hương cũ biết tìm đâu*

Nguyễn Vô Cùng

RƯỢU Ở ĐÀU

*Gió lạnh canh tàn rượu ở đâu
Thành sầu vẫy hãm rượu đương đầu
Tâm đầy mối hận rượu tuôn gắp
Ý dậy tình mê rượu ngấm lâu
Chung thủy nàng dâng rượu hợp cần
Phũ phàng chàng đắm rượu công hầu
Không mơ cạn chén rượu tri kỷ
Gió lạnh canh tàn rượu ở đâu*

Lý Hiểu Thy

RƯỢU RÓT TRẦN LY

*Rượu rót trần ly chảy tới đâu
Rượu ơi lai láng chôn giang đầu
Rượu quên cay đắng qua nhanh chóng
Rượu nhớ mặn nồng đọng rất lâu
Rượu thấy nụ cười sau suối tóc
Rượu nghe tiếng thét giữa thanh hầu
Rượu xuân hạnh ngộ bao lâu nữa
Rượu rót trần ly chảy tới đâu*

Phan Khâm

RƯỢU LÀ CẦN LẮM

*Rượu là cần lắm có sai đâu
Rượu cung một ly lúc mở đầu
Rượu chúc vợ chồng tình thắm thiết
Rượu mừng bằng hữu nghĩa bền lâu
Rượu thêm trang trọng nơi bàn tiệc
Rượu để say sưa với ả hầu
Rượu uống lai rai thơ lãng mạn
Rượu là cần lắm có sai đâu*

Nguyễn Phú Long

RƯỢU ƠI!

*Rượu ơi! tốt xấu ở nơi đâu
Rượu! cãi tới lui nhức cái đầu
Rượu biết điều hòa thêm tuổi thọ
Rượu mê quá độ sống không lâu
Rượu say... làm lỡ sinh đồ tẻ
Rượu tỉnh... định tâm đạt tướng hầu
Rượu quỉ, rượu tiên thật khó nói
Rượu ơi! tốt xấu ở nơi đâu*

Phan Ngọc

HOÀI THU

*Ai biết trời thu muôn sắc màu?
Lá xanh xám đỏ tím vàng nâu,
Khoe duyên cúc đượm màu trinh trắng,
Phơi thêm nắng lụa nhuộm tơ sầu.*

*Chân đi trên cỏ dậy mùi hương,
Xào xạc đê mê khắp dặm đường.
Gió thu lưu luyến gây nhung nhớ,
Đất ẩm say men tình vấn vương.*

*Hồ thu sóng biếc gợn lung linh
Có phải đang nghe chuyện chúng mình?
Cành thu còn lại bao nhiêu lá?
Để giữ cho nhau một chút tình.*

*Ai biết trời xanh chia đón đau?
Hoài thu thương chiếc lá thay màu.
Gửi mưa, gửi đám mây phiêu bạt,
Gửi lại nhân gian mấy nhịp sầu.*

Nguyễn Mây Thu

Thu Nhớ

Thu lại về đây đó
Lá rơi vàng cuộn gió
Hoa đang rụng sắc hồng
Nắng đã rơi màu đỏ
Nhạc vọng giống quân đồn
Lời khua như ngựa vó
Hương mùa gọi tiếng xưa
Cảnh cũ ôi niềm nhớ

Minh Thuý Thành Nội

Hoài Hương

Hoàng Thành cổ kính hoài trông ngóng
Đại Nội, Trường Tiền vọng luyến thương
Người con lưu lạc tha phương
Trời thu áo tím vấn vương hồn sầu

Sông Hương bên cũ đâu quên lối
Thiên Mụ chuông ngân tối vọng về
Hạ phai, áo lụa, tóc thè
Mây chiều bằng lãng đăm mê dạt dào

Ngõ xưa dáng phượng bao người đợi
Hiu hắt xác màu sọt nắng tơ
Thời gian lấp kín bụi mờ
Mà rằng vẫn mãi thẫn thờ Huế buồn

Minh Thuý Thành Nội

Buồn Theo Năm Tháng

Có lệ chia ly mặn vị đời
Lời yêu giả dối lướt bờ môi
Anh hùng xa chạy ngoài ngàn dặm
Cam kết giờ là ảo mộng thôi

Có ước mơ tầm tay khó với
Tiếc không hiện hữu ở trong đời
Loay hoay tìm kiếm đành buông bỏ
Ân oán tình thù cũng nghỉ chơi

Có người khách lạ rời phi trường
Áo khoác ba lô đắm ướt sương
Nghĩa địa tìm thăm, đâu mộ bạn?
Chim trời xao xác tiếng kêu thương

Có điệu văn ngàn câu tưởng niệm
Đêm cầu kinh nến thấp trang nghiêm
Chiến trường xa xác anh nằm lại
Nám mồ còn trong mỗi trái tim

Có ly rượu đắng đón mừng xuân
Sững sốt bỗng nghe nhạc vọng gần
Bài hát bao năm nằm ngực tối
Thoát gông cùm hộ ngộ người thân

Có tháng ngày dài buồn viễn xứ
Xa quê lỗi hẹn tiệc đoàn viên
Mong còn gặp bạn thương binh cũ
Lạc lõng bên đời, bị lãng quên

Đâu hào quang một thời danh vọng?
Những tượng đài giờ thấy trống không
Viễn khách về trong lòng phố cũ
Nghe buồn vang gió hú chiều đông

Lý Hiểu Thy

HẠ NHỚ

(Thuận-Nghịch đọc)

Đọc thuận:

*Đưa tiễn cảnh buồn thêm vắng xa
Khép thơ tình cũ mực phai nhoà
Mùa trăng héo úa, đêm chờ sáng
Khóm cúc hoe vàng, thu đợi ta
Thưa nhẹ nắng nghiêng chiều mộng đã
Lặng thâm mây gọi bến mơ là
Đùa vui thuở đó còn chung lối
Chưa khóc, ôi sâu, lệ mãi sa*

Đọc nghịch:

*Sa mãi lệ sâu, ôi khóc chưa?
Lối chung còn đó thuở vui đùa
Là mơ bến gọi mây thâm lặng
Đã mộng chiều nghiêng nắng nhẹ thưa
Ta đợi thu vàng hoe cúc khóm
Sáng chờ đêm úa héo trăng mùa
Nhoà phai mực cũ tình thơ khép
Xa vắng thêm buồn cảnh tiễn đưa*

Thy Lệ Trang

CHỈ LÀ PHÙ DU THỜI

Cuộc đời hoa bướm phù hư cả
Cái có bây giờ mai cũng qua
Muốn giữ làm sao ta giữ được
Tiếc chi trời đất lúc trăng nhòa

Gặp người đã mấy mùa sương gió
Tình vẫn như tình ngọn cỏ khô
Ai gọi đời nhau trong gió dữ
Những âm thanh vỡ cuối chân bờ

Ở đây cũng giống muôn ngàn chỗ
Cũng giận vui buồn cũng đứng dừng
Còn những âm rơi vàng vỡ nhớ
Bước đi không thấy được vô cùng

Tình chỉ có em tình đã sáng
Bài thơ còn dở đã vương vẩn
Viết gì cho hết đời rêu đá
Sao lại ngập ngừng mỗi bước chân

Mai một thâm tình còn đẹp mãi
Hay là sương sớm phủ ân xưa
Ví như tắt lịm đôi bờ sóng
Tiếng gọi muôn thu dấu bốn mùa

Có gặp gỡ thêm đời cũng muộn
Chẳng đi cũng đến được chân cầu
Còn gì ta giữ trong lòng bạn
Lối gió cũng còn những bề dẫu

Còn chi để lạc trong hồi tưởng
Tiếc nuôi đường xa chiều đã tàn
Người hỡi có se lòng sắt dạ
Vì đời trăm nỗi những ly tan

Có em như thế đời như đủ
Còn lối nào quên lạc dấu về
Một chút ân tình thời buổi khó
Nghe tình thăm thẳm giọt sương khuya

Xin gửi em xưa lời mộc mạc
Thơ buồn lòng có nhúm nhen vui
Chỉ là dấu tích tình tri kỷ
Để lại đời nhau chút ngậm ngùi.

Hoa Vần

Mùa Thu White Mountains - New Hampshire USA
Ảnh: Phan Anh Dũng – 14 tháng 10, 2021